Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 22/09/2017 a les 00:08

El secret de les cançons de Xavi Sarrià

L'excantant d'Obrint Pas publica avui el seu disc de debut | Descobrim els motius de cada cançó



Xavi Sarrià | Michal Novak

Des de la desaparició d'**Obrint Pas**, el 2010, Xavi Sarrià no havia donat a conèixer noves cançons. Avui trenca aquest silenci amb la publicació d'*Amb l'esperança entre les dents* (Propaganda pel Fet!), un recull de 13 cançons amb una idea recurrent: encara que les coses estiguin fotudes cal donar una oportunitat a l'esperança. El seu autor, **Xavi Sarrià**, ens explica els motius de cada cançó.

"Amb l'esperança entre les dents": "És una cançó que naix en paral·lel a la novel·la *Totes les cançons parlen de tu* (Sembra Llibres, 2014). És de les més antigues del disc i explica la meua història, la de la meua gent de València, de la meua generació. Però podria ser atemporal: la història de gent jove que creix al seu barri i amb poques armes tira endavant. Tot el que hem anat fent i construint ho hem fet amb les nostres mans i la nostra esperança".

"Ingovernables": "És l'última cançó que vaig fer per al disc. És un homenatge als amics, a la gent que et ve a buscar quan estàs fotut, que et porta a un concert, a una festa popular, que et fa bategar el cor. Recorde que després de l'últim examen de la facultat, **Feliu Ventura** i jo vam anar a la Patum. Estàs fotut i de sobte et retrobes amb la gent i tornes a sentir aquella energia".

"Renaixem": "És una cançó més metafòrica que parla de tornar als orígens, de sentir les coses bones de la saviesa popular, de la natura, de totes les coses que ens ajuden a tirar endavant. Arrelar-nos al lloc on vivim i apreciar eixa saviesa de la natura i de la nostra gent. Naix de converses

amb un amic meu que es diu David Segarra. Al mateix temps és una manera de cantar a la meua filla, com dient-li ?renaixem en tu i amb tu vencerem!'. Però cadascú pot aplicar la metàfora com vulgui".

"Atrevir-te": "Parla d'una situació d'una dona que està reclosa a la seva presó i les pors la tenallen i busca la manera de tirar endavant. S'adona que atrevir-se és la manera de fer el pas i de trencar amb les pors que l'assetgen".

"Ànimes navegables": "És una cançó que m'agrada molt perquè musicalment és diferent de la resta. És la història de dos persones que fugen d'algun lloc i estan al bosc buscant el seu refugi. Només es tenen l'un a l'altre i cadascú és el refugi de l'altre. Poden ser dos joves d'avui, o del temps de la guerra civil, o dos refugiats?".

"Salvatges": "És la batalla entre el bé i el mal que portem a dins. Parla del nostre propi món interior, del que tenim cadascú de nosaltres. Com eixa ànima salvatge, com eixa bellesa que portem a dins, s'enfronta a la foscor, a la corrupció, al mal. I com d'eixa batalla aprenem a tirar endavant".

"Quan cau el sol": "Està basada en el viatge que vaig fer amb **Feliu Ventura** al Kurdistan. Vam anar a denunciar les polítiques de Turquia i la situació del poble kurd. Intenta reflectir un poc les batalles tan bèsties que afronta el poble kurd en diferents fronts. Explica com vencen la foscor amb les armes que tenen i com creuen que la victòria són els somriures dels que vindran".

"On habita l'aire": "És la cançó més intimista del disc. És l'única que he escrit a raig. Parla dels meus propis traumes, de la mort de ma mare quan jo era xicotet, de tot el que va vindre després i de com he après a tirar endavant amb la música i les paraules".

"Nosaltres": "És la relació amb la gent amb qui convivim: amb la parella, amb els amics, amb l'entorn? Les crisis que vivim el dia a dia per tirar endavant, els moments complicats, les guerres ocultes que t'enfonsen en el sofà? Som una barca al mar i només si ens ajudem els uns als altres podem afrontar les onades del temporal".

"Soledat": "És una versió d'una cançó de **Feliu Ventura** feta sobre un poema de Vicent Andrés Estellés que va gravar al disc *Referents* (Ppf!, 2014). Parla de la soledat d'escriure i d'intentar treure tot el que tens a dintre i que et colpeja".

"Lluny": "Naix del viatge que vam fer a Grècia, també amb **Feliu Ventura**. De fet, la vaig començar a escriure abans d'anar-hi. És la història d'un pare i una filla que estan a la deriva, lluny de tot. Malgrat això, escriuen a la persona que han deixat i li intenten fer veure que són a prop d'ella".

"Temptar la sort": "És la història de dos joves a la batalla de l'Ebre que es perden durant la retirada i queden darrere la línia enemiga, i el que decideixen fer en aquell moment. La por pot amb ells però s'enfronten a la situació".

"Cançó de l'alba": "És una cançó de bressol però també és una cançó que cantem a les nits per a l'alba que vindrà, quan despertarà el país. Canta a la bellesa del territori, a la natura, del país on vivim i a la sensació de pau de quan desperta tot".